

Publicerad 2007-07-09 12:25 av -Ulla Tilemo-

Det hann bli många sjukhusnätter för min man. För varje gång du blev sjuk blev jag mer desperat. Hemma i min ensamhet fann jag bara en lindring.

Lugn av våld?

Har just lämnat
sjukhuset
Den här gången
måste vi hela
omvägen via
AKUTINTAG-et och jag
fick jaga ett ledigt rum
Man inte kan sitta
bland sjuka människor
när man är utan
immunförsvar

En lång kväll blev
natt
innan du äntligen
kom till din avdelning
där du kände alla
och var trygg
Så trygg man nu
kan vara med en
dödlig sjukdom
härjande i sin kropp
tänker jag när jag
kör hem i ösregnet
med P2 på hög volym för
att överrösta min gråt.

För att kunna
somna måste jag se
på värsta våldsfilmen
som jag alltid
tidigare avskytt.....
Våldsamheter på
hög volym lugnade mitt
bankande hjärta
och sömnen kom
som en befriare

medan myrornas krig
följde efter filmens slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren -Ulla Tilemo- med Poeter.se id #17193 innehar upphovsrätten